

РЕШЕНИЕ

№ 1108

гр. София, 25.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-13, в публично заседание на двадесет и осми май през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Мария Янк. Иванова Вранеску

при участието на секретаря Весела Хр. Станчева
като разглежда докладваното от Мария Янк. Иванова Вранеску Търговско дело № 20241100902143 по описа за 2024 година

Предявен е иск с пр.осн.чл.422 гпк вр.чл.124 ГПК, вр.чл.154 вр.чл.155,т.1 от ЗЕ.

Ищецът „Топлофикация София” ЕАД твърди, че ответникът има качеството на потребител на топлинна енергия за стопански нужди по смисъла на §1, т. 43 от ДР на Закона за енергетиката /ЗЕ/ за топлоснабден имот – УМБАЛ Александровска ЕАД ЕИК 831605795- Клиника по неврология/,аб.№ 6902, инсталация 4000375897.

Твърди, че има сключен договор с ответника за продажба на топлинна енергия съгласно чл.149,ал.1,т.3 от ЗЕ . Твърди, че за процесния период /м. 07.2021г. – 06.2022г./ е доставил на ответникът и той е ползвал топлинна енергия за неговата Клиника, но не е заплатил цената ѝ, нито е подал възражение срещу начисляването ѝ. Посочва, че за процесния период в сила са били Общи условия за продажба на топлоенергия за стопански нужди, одобрени с решения на ДКЕВР. В глава IV от ОУ - "Заплащане на ТЕ", чл. 40, ал. 1 е определен редът и срокът, в който купувачите на ТЕ /в т.ч. и ответника/ са длъжни да заплащат месечните суми за ТЕ, а именно: в срок до 20 число на месеца, следващ месеца на доставка след получаване на издадена от продавача данъчна фактура. Фактурира се общото количество топлинна енергия доставено до общия топломер. Твърди, че доставената топлинна енергия до обекта се фактурира на равни месечни вноски и една изравнителна фактура. В таблица в уточнителната молба от 28.02.2025г. сочи по номера 13 броя фактури, издадени по месечно за процесния период от 12 месеца/ м.07.2021г.-м.06.2022г./ и по една фактура се претендира само неразплатена част за лихва . След уточнителната молба е видно, че претендираното вземане за главница е в общ размер от 37494.55 лв. и лихви в размер на 9 149.38 лв..

Посочва, че в полза на ищеца е била издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 16775/24 г. по описа на СРС, 162 състав, за претендираните суми, за които първоначално е подадено заявление от 21.03.2024г.. Постановено е плащане и направените за това производство разноси в размер на 982.88 лв..Посочва, че след подадено от длъжника възражение в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК са дадени указания на ищеца за предявяване на искове за установяване на съществуването на вземанията по заповедта.

Иска се от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата: 37 494.55 лв. - цена за доставена топлинна енергия за периода м. 07.2021 г. - м. 06.2022 г. / съобразно уточнителна молба от 28.02.2025г./, ведно със законната лихва, считано от 21.03.2024 г./ дата на подаване на заявлението / до окончателното изплащане на сумата по главницата , и 9 149.38 лв. - лихва за забава за периода от 31.08.2021 г. до 11.03.2024 г.. претендира разноските за двете съдебни производства.

Ответната страна оспорва исковата молба. Не оспорва сключения между страните договор, но оспорва това да е доставената и потребена твърдяната топлоенергия и нейната стойност. Освен това излага съображения, че в заповедното производство има противоречие в претендирания период. Прави възражение за погасяване по давност на вземанията преди 03.2021г.. Прави възражение, че не се следва лихва върху лихва, тъй като нямат уговорка за това в договора. Моли иска да се отхвърли. Претендира разноси за юристконсултско възнаграждение.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните, и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от намиращите се по заповедното дело, присъединено към настоящото, документи, образувано въз основа на заявление от 21.03.2024 г. е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 10483 от 06.04.2024 г. по образуваното ч.гр.д. № 16775/2024 г. по описа на СРС,162 св., издадена на ищеца срещу ответника в настоящото производство, за следните суми: 37 494.55 - цена за доставена топлинна енергия за периода м. 08.2020 г. - м. 06.2022 г., за топлоснабден имот аб.6902, ведно със законната лихва, считано от 21.03.2024 г. до окончателното плащане, и 9 149.38 лв. - лихва за забава за периода от 31.08.2021 г. до 11.03.2024 г., както и разноси в размер на общо 982.88 лв..

Заповедта е била връчена на 29.05.2024 г., като на 27.06.2024 г. е било подадено възражение от длъжника.

С разпореждане от 28.06.2024 г., връчено на заявителя на 05.08.2024 г., е била указана необходимостта от предявяване на установителен иск за вземането, предмет на заповедното производство.

Исковата молба по чл. 422 от ГПК е депозирана на 19.08.2024 г., на която дата са представени доказателства за това пред заповедния съд. Същата е предявена в законовия едномесечен срок, поради което е допустима.

Съдът намира, че следва да се съобрази възражението на ответника, че в заповедното производство е било налице неяснота относно периода, за който заявителя е претендирал сумата за възнаграждение. В т.12 от заявлението са посочени два периода за следващата се главница - 08.2020 - 07.2021г. в скоби, и втори период във втория абзац на тази точка – 08.2020г. – 06.2022г. СРС не е указал отстраняване на това противоречие, приел е, че сумата се претендира за целия период -08.2020-06.2022г. и за него е издал заповедта за процесната сума. В исковото производство настоящия състав е констатирал нередовност на исковата молба, съдът е дал указания за уточняване на претенцията, като ясно се посочи нейния размер и периода, за който се претендира. Предвид на това с допълнителната молба от 28.02.2025г. ищецът е конкретизирал исковите претенции за периода от 12 месеца и ясно е посочил, че те обхващат периода от м. 07.2021г. до м.06.2022г.. Този период е по-малък от този по заявлението и приет от СРС в заповедното производство със заповедта по чл.410 ГПК, но е в неговите рамки, като и претендираните суми са в същия размер. Предвид на това СГС намира, че при така направеното уточнение следва да се приеме, че установителния иск е допустим, тъй като касае част от периода по заявлението и СГС следва да се произнесе само за тази част от периода по заявлението, станал предмет на установителния иск. Обезсилване на заповедта и изп.лист, за частта от периода, която не е предмет на иска е от компетентността на СРС. От СРС следва да се съобрази, че претендираните суми по заповедта са изцяло за уточнения едногодишен период.

Настоящия състав е приел, че е компетентен да разгледа спора, предвид сключените договори между двете страни и почти десетгодишния период на действието им, макар и стойността на всяка фактура да е под 25 000 лв. т.е. поради наличие на трайни търговски отношения.

Съгласно представения по делото договор от 01.06.2020 г. ищецът се е задължил да доставя топлинна енергия за стопански нужди с топлоносител гореща вода за топлоснабдяване на имот, собственост на УМБАЛ Александровска ЕАД, съгласно нотариален акт № 24, том.2,рег.№ 2995,д.№ 191 от 2009г. на нотариус В.. Същия се състои от множество сгради, в които са разположени множеството клиника на болницата, между които и процесната Клиника по неврология, с аб. 6902 /инсталация 4000375897. Депозирани са й общите условия(ОУ), при които е сключен договора. Срокът на договора е три години от датата на сключването му, като е представен и друг такъв договор за предходен пет годишен период.

По делото са приети като доказателство приложимите към договора Общи условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди от „Топлофикация София“ АД на потребители в гр. София. С исковата молба е

представена и поканана до ответника за заплащане на цената на доставената топлоенергия съдържаща списък на издадените от ищеца фактури, които не са заплатени. Поканата е връчена на 14.07.2024г. С молбата уточнение на иска ищеца е представил и издадените от него фактури по процесните доставки за 12 месеца, като едната а за м.юли е в частта си само за лихва.

По делото е изслушано заключение на СТЕ, което съдът кредитира с оглед останалите събрани по делото доказателства, без изводите на вещото лице извън периода предмет на исковата молба или за изчисленията преди м.07.2021г. От заключението се установява, че: топлоподаването към АС съответства на нормата и общите условия на ТЕЦ. Топлинната енергия отчетена по общ топломер съответства на действително потребената топлинна енергия в СЕС. Следователно ищецът е доставил количеството топлоенергия на ответника, което твърди. Цените на топлинната енергия са правилно заложени от ТЕЦ в сметките. Спрямо абонатите в СЕС няма други неточности, освен установените в тази СТЕ. Обект на изследването за оценка на съответствието са входните и изходните параметри, количествените, качествените и процедурните изисквания и ограничения на нормите. Според вещото лице топлинната енергия е начислявана ежемесечно по неизвестен критерий, с оглед на това, че сметките са еднакви по размер, и не са ползвани данни от отчетите на топломера в АС, каквото е изискването по договор. В тази според вещото лице спрямо абоната не е спазена НТ, както и методиката към НТ. Правилно начислената според вещото лице, на абоната за процесния период топлинна енергия, определена по показанията на топломера в абонатната станция, възлиза общо на 69 286.97 лв. с ДДС, но това е сума за целия изследван период от вещото лице, посочен и като период на заповедното производство- м.08.2020 – м.06.2022г., а на база данните в експертизата /стр.4/ само за процесния период сумата възлиза размер на 38 155.59 лв. . Според вещото лице в случая не следва да се прави дялово разпределение на топлинна енергия. Фактурирането на суми за топлинна енергия на абоната е правено от ищеца ежемесечно, на равни месечни вноски за определени периоди, определени по неизвестен за експертиза критерий. Според тази експертиза, не са начислявани изравнителни суми. Вещото лице приема, че фактурираните на абоната суми са верни, но само доколкото съответстват на данните от общия топломер в абонатната станция и от ТЕЦ, като по пера, за процесния период те са по констатациите за възложените на абоната суми. Топломерът в абонатната станция е отчитан ежемесечно, към първо число от ищеца. Данните за отчетите и начисленията в абонатната станция са по приложение 3, където е видно, че ищецът, съгласно нормата, не е приспаднал за своя сметка технологични разходи на топлоенергия. Вещото лице приема, че общият топломер е снабден с европейска оценка за съответствие, одобрен тип от БИМ и е подложен на редовна последваща метрологична проверка, при оформяне на нужните протоколи.

По делото е изслушано заключение на ССЧЕ, което съдът кредитира като обосновано, от което се установява, че: вещото лице не установява данни

за постъпили суми за покриване на начислените суми за процесния период. Според вещото лице по партидата на абонатен номер 6902 титуляр УМБАЛ Александровска ЕАД на адрес гр. София, ул. „Георги Софийски“ №1- клиника по Неврология за периода от месец юли 2021 г. до месец юни 2022г. включително, са фактурирани 37 494.55 лв. с ДДС, представляващи цената на доставената топлоенергия за този период. Мораторната лихва върху главницата за периода от датите на падеж на съответните фактури до 11.03.2024г. е в размер на 9149,38 лв.

В тежест на ответника е и същият не е ангажирал доказателства по делото да е заплатил изцяло или отчасти цената на доставената му топлоенергия.

При така установената фактическа обстановка съдът намери от правна страна следното:

Въз основа на обсъдените доказателства, съдът приема за доказано съществуването на договорно правоотношение между страните със съдържание задължение на "Топлофикация София" ЕАД да доставя в топлоснабден обект топлинна енергия и задължение на ответника, в качеството му на потребител на топлинна енергия за стопански нужди да заплаща нейната цена. От събраните по делото доказателства – издадени фактури, приети съдебно - техническа и съдебно - счетоводна експертизи се установява по безспорен начин, че ищеца е изпълнил своите задължения и е доставил твърдяното количество топлоенергия за процесния период.

Възраженията на ответника се свеждат до неправилно изчисляване на исковите суми в нарушение на действащото законодателство, тъй като доставеното количество топлинна енергия в процесната сграда е извършено неточно и не отговаря на реалната консумация. Неточност на периода и възражение за изтекла погасителна давност за периода пред 21.март.2021г. Тези възражения съдът намира за неоснователни след допуснатото уточнение, направено с молбата от 28.02.2025г.

Във връзка с установяване на количеството топлинна енергия вещото лице изготвило техническата експертиза е констатирало, че отчитането е било осъществено с технически изправни, преминали метрологичен контрол средства за търговско измерване. Това мотивира съда да приеме, че измереното посредством уредите количество топлинна енергия отговаря на реално доставеното. Отклоненията посочени в тази експертиза касаят определяне стойността на доставената топлоенергия само въз основа на измервателните уреди и че на вещото лице не е предоставена методика по която ищеца формира еднаквите месечни вноски. Липсват обаче констатации топлоенергията да не е доставена или да е неправилно отчетена. С оглед изложеното следва да се приеме за недоказано възражението на ответника, че дължимите суми за потребена топлинна енергия за процесния период са начислени неправилно и в нарушение на действащото законодателство. За процесния период самата експертиза сочи по голям размер като дължим от

претендирания от ищеца.

Въз основа на кредитираните заключения и заявеното искане на ищеца, което е за присъждане на сума за главница в по-нисък размер от този, установен от вещото лице по изслушаната съдебно-техническа експертиза, съдът намира за основателен иска за пълния предявен размер от 37 494.55 лева за доставена и незаплатена топлинна енергия за периода от 07.2021 г. до 06.2022 година. ССЕ е приела, че е извършено правилно фактуриране на месечните доставки и техните равни месечни стойности, респективно месечни цени. Предвид изложеното предявеният иск следва да се уважи изцяло, като се приеме дължимост на исковата сума за процесния период, ведно със законната лихва, считано от 21.03.2024 г. до окончателното плащане. Установи се по безспорен начин, че ответника е потребил фактурираната му, доставена топлинна енергия, не е заплатил нейната цена и следователно я дължи и правилно за главницата е издадена заповед за изпълнение, което следва да се признае за установено с настоящото решение. Върху сумата се следва и законната лихва за забава от подаване на заявлението -21.03.2024г. на осн.чл.86 от ЗЗД и до окончателното изплащане на главницата.

По иска за мораторна лихва с правно основание чл. 86 ЗЗД:

Основателността на иска за мораторна лихва предполага наличието на главен дълг и забава в погасяването му. Съгласно чл. 40, ал. 1 от Общи условия на ищеца, купувачът е длъжен да заплаща месечните дължими суми за топлинната енергия в срок до 20 - то число на месеца, следващ месеца на доставката, след получаване на издадената от продавача данъчна фактура. Следователно вземането за обезщетение за забава става изискуемо след 20то число на месеца следващ издаването на фактурите, а не от връчване на общата покана през 2022г. От заключението на съдебно - счетоводната експертиза се установява, че законната лихва върху главницата в размера , за който е издадена заповедна по чл.410 ГПК или за сума в размер на 9149.38 лв. за периода от датата на падеж на съответните фактури до 11.03.2024 година. Същата съответства в пълен размер на претендираното със заявлението и следва да бъде признато за установено като дължимо с настоящото решение. В този смисъл искът с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да се уважи така, както е претендиран.

По разноските:

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 и 8 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените в производството разноски.

От страна на ищеца са извършени разноски в заповедното производство в размер на 932.88 лева за държавна такса и 50 лева за юрисконсултско възнаграждение, както и разноски в исковото производство в общ размер на 3732.88 лева, от които 932.88 лева за държавна такса, 2500 лева за депозити за вещи лица и 300 лева за юрисконсултско възнаграждение,

определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр чл. 25, ал. 1 НЗПП, които следва да се възложат в тежест на ответника.

Мотивиран от горното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 вр.чл.124 от ГПК, че УМБАЛ "Александровска" ЕАД, ЕИК 831605795, гр. София, ул. "Св. Георги Софийски" № 1 **дължи на "Топлофикация София" ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. "Ястребец" № 23 Б на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 155, ал.1, т.1 вр.чл.149, ал. 1, т. 3 ЗЕ, сумата от 37 494.55 лева / тридесет и седем хиляди четиристотин деветдесет и четири лева и петдесет и пет стотинки / за доставена и незаплатена топлинна енергия за периода от м.07.2021 г. до м. 06.2022 година вкл. за топлоснабден имот, находяща се в гр. София, ул. "Св. Георги Софийски" № 1, Клиника по неврология с аб. № 6902/инсталация 4000375887, ведно със законната лихва, считано от 21.03.2024 г. до окончателното изплащане на главницата , както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 9149.38 лв. / девет хиляди сто четиридесет и девет лева и тридесет и осем стотинки / , представляваща мораторна лихва за периода от 31.08.2021 г. до 11.03.2024 година.**

ОСЪЖДА УМБАЛ "Александровска" ЕАД, ЕИК: 831605795, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. "Св. Георги Софийски" № 1, да заплати на "Топлофикация София" ЕАД, ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. "Ястребец" № 23Б, на основание чл. 78, ал. 1 и 8 ГПК сумата от 982.88 лева / деветстотин осемдесет и два лева и осемдесет и осем стотинки/, представляваща разноски за заповедното производство, както и сумата от 3732.88 лева / три хиляди седемстотин и тридесет и два лева и осемдесет и осем стотинки/, представляваща разноски в исковото производство пред СГС .

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд, в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски градски съд: _____